

Kongregace pro nauku víry

Nóta s pastoračními doporučeními ke slavení Roku víry

Úvod

Svým apoštolským listem *Porta fidei*, vydaným 11. října 2011, vyhlásil papež Benedikt XVI. „Rok víry“. Jeho oslava začne 11. října 2012, u příležitosti padesátého výročí zahájení II. vatikánského koncilu, a skončí 24. listopadu 2013, o slavnosti Ježíše Krista Krále.

Tento rok bude pro věřící vhodnou příležitostí k tomu, aby ještě důkladněji pochopili, že základem křesťanské víry je „setkání s událostí, s Osobou, která otevírá životu nový obzor a dává mu rozhodující zaměření“.¹ Pokud se víra opírá o setkání se zmrtvýchvstalým Kristem, můžeme ji stále znovu objevovat v celé její plnosti a kráse. „Víra je i za našich dnů darem, který je třeba znovu objevovat, opatrovat a dosvědčovat,“ neboť Pán „každému z nás umožňuje prožívat krásu a radost křesťanské existence“.²

Začátek Roku víry se shoduje s výročím dvou významných událostí, které zanechaly v životě církve naší doby výraznou stopu. Jde o padesáté výročí zahájení II. vatikánského koncilu, svolaného blahoslaveným papežem Janem XXIII. (11. října 1962), a dvacáté výročí vyhlášení *Katechismu katolické církve*, který dal církvi blahoslavený papež Jan Pavel II. (11. října 1992).

Podle papeže Jana XXIII. chtěl koncil „předávat neporušenou a úplnou nauku bez zředění či zkreslení“, a to tak, aby „tato spolehlivá a neměnná nauka, kterou je třeba svědomitě respektovat, byla prohloubena a představena způsobem odpovídajícím potřebám naší doby“.³ V tomto ohledu mají trvalý a prvořadý význam úvodní slova věroučné konstituce *Lumen gentium*: „Kristus je světlo národů. Proto tento posvátný sněm, shromážděný v Duchu Svatém, má vřelou touhu hlásáním evangelia všemu stvoření (srov. Mk 16, 15) osvětit všechny lidi jasem Kristova světla, které září na tváři církve.“⁴ Od tohoto světla Krista, který očišťuje, ozařuje a posvěcuje při slavení posvátné liturgie (srov. konstituce *Sacrosanctum Concilium*) a také svým Božím slovem (srov. věroučná konstituce *Dei verbum*), tedy koncil vyšel a rozhodl se detailně pojednat o vnitřní povaze církve (srov. věroučná konstituce *Lumen gentium*) i o jejím vztahu k současnému světu (srov. pastorační konstituce *Gaudium et spes*). Vedle těchto čtyř konstitucí, skutečných pilířů koncilu, jsou pak uspořádány deklarační a dekrety, jež pojmenovávají některé ze zásadních otázek doby.

Po skončení koncilu začala církev pod bezpečným vedením svého učitelského úřadu a v návaznosti na celou tradici pečovat o to, aby bohaté koncilní učení bylo přijato a uplatněno. Jako pomoc při jeho správné recepci papežové často svolávali Synodu biskupů,⁵ kterou založil služebník Boží Pavel VI. v roce 1965, a také církvi adresovali jasné směrnice v podobě nejruznějších posynodálních apoštolských exhortací. Další řádné

¹ BENEDIKT XVI. Encyklika *Deus caritas est* (25. prosince 2005), č. 1. Praha: Paulínky, 2006, s. 5.

² BENEDIKT XVI. *Homilie o svátku Křtu Páně* (10. ledna 2010).

³ JAN XXIII. *Promluva při slavnostním zahájení II. vatikánského koncilu* (11. října 1962).

⁴ II. Vatikánský koncil. Věřoučná konstituce o církvi *Lumen gentium* (21. listopadu 1964), č. 1. In: *Dokumenty II. vatikánského koncilu*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2002, s. 37.

⁵ Řádná generální shromáždění Synody biskupů se věnovala těmto tématům: *Uchování a posílení katolické víry, její celistvost, síla, rozvoj a nauková i historická koherence* (1967), *Služebné kněžství a spravedlnost ve světě* (1971), *Evangelizace v současném světě* (1974), *Katecheze v naší době* (1977), *Křesťanská rodina* (1980), *Pokání a smíření v misijním poslání církve* (1983), *Povolání a poslání laiků v církvi a ve světě* (1987), *Formace kněží v novodobých podmínkách* (1991), *Zasvěcený život a jeho poslání v církvi a ve světě* (1994), *Biskupslužebník evangelia Ježíše Krista pro naději světa* (2001), *Eucharistie: zdroj a vrchol života a poslání církve* (2005), *Boží slovo v životě a poslání církve* (2008).

generální shromáždění Synody biskupů se bude konat v říjnu roku 2012 a jako jeho téma byla stanovena „Nová evangelizace pro předávání křesťanské víry“.

Papež Benedikt XVI. už od počátku svého pontifikátu odhodlaně usiloval o to, aby byl koncil správně chápán. Jako chybnou přitom odmítl tzv. „hermeneutiku diskontinuity a zlomu“ a podpořil to, co označil jako „hermeneutiku reformy“, obnovy v kontinuitě jednoho a téhož subjektu – církve, kterou nám daroval Pán. Je to subjekt, který roste v čase a rozvíjí se, přestože zůstává stále týž, jediný Boží lid na cestě“.⁶

Katechismus katolické církve je tedy na jedné straně „skutečný plod II. vatikánského koncilu“⁷ a zároveň je to nástroj, který napomáhá k přijetí koncilu. Mimořádná Synoda biskupů, svolaná v roce 1985 u příležitosti dvacátého výročí ukončení II. vatikánského koncilu s cílem zhodnotit jeho přijetí, předložila návrh, aby byl připraven katechismus, který by Božímu lidu nabídl souhrn veškeré katolické nauky a spolehlivý základ pro vytváření místních katechismů. Papež Jan Pavel II. tento návrh přijal jako touhu, jež „plně odpovídá na skutečnou potřebu všeobecné církve i církví místních“.⁸ Tento *Katechismus*, sestavený ve spolupráci s celým episkopátem katolické církve, „vyjadřuje to, co lze nazvat ‚symfonií víry‘“.⁹

Katechismus obsahuje „věci nové i staré (srov. Mt 13, 52), protože víra je vždy táž a zároveň je zdrojem stále nového světla. Aby odpověděl na tento dvojí požadavek, přejímá *Katechismus katolické církve* na jedné straně ‚starobylé‘ tradiční uspořádání, zachované v katechismu Pia V., tak, že člení svůj obsah na čtyři části: vyznání víry; posvátná liturgie se svátostmi na čelném místě; křesťanské jednání, jehož výklad vychází z příkázání; a konečně křesťanská modlitba. Současně je však obsah *Katechismu* vyjádřen ‚novým‘ způsobem, aby odpovídal na otázky naší doby“.¹⁰ Tento *Katechismus* představuje „platný a oprávněný nástroj ke službě církevnímu společenství a... bezpečnou normu pro vyučování víře“.¹¹ Obsah víry „v *Katechismu katolické církve* nachází svou systematickou a organickou syntézu. Vidíme zde bohatství nauky, kterou církev během svých dvoutisíciletých dějin přijímala, střežila a předkládala. Od Písma svatého k církevním otcům, od mistrů teologie po světce všech staletí představuje *Katechismus* trvalý doklad množství způsobů, jimiž církev rozjímal a rozvíjela své učení, aby věřícím nabídla jistotu pro jejich život z víry“.¹²

Smyslem Roku víry je podpořit nové obrácení k Pánu Ježíši a znovuoživení víry, aby se tak členové církve mohli stát věrohodnými a radostnými svědky zmrtvýchvstalého Pána v dnešním světě, svědky schopnými přivádět množství těch, kteří stojí u „brány víry“. Tato „brána“ otevírá pohled člověka na Ježíše Krista, který je mezi námi přítomen „po všechny dny až do konce světa“ (Mt 28, 20). Ukazuje nám, že „umění žít“ se učí jen „v intenzivním vztahu k němu“.¹³ „Svou láskou přitahuje k sobě Ježíš Kristus lidi všech generací: v každé době svolává církev, svěřuje jí úkol, aby hlásala evangelium, a dává jí k tomu vždy nový mandát. I dnes je tedy potřeba, aby se církev intenzivně nasazovala v úsilí o novou evangelizaci a znovu objevila radost z víry i nadšení pro její předávání.“¹⁴

⁶ BENEDIKT XVI. *Promluva k Římské kurii* (22. prosince 2005).

⁷ BENEDIKT XVI. Apoštolský list *Porta fidei* (11. října 2011), č. 4.

⁸ JAN PAVEL II. *Promluva při ukončení druhého mimořádného shromáždění Synody biskupů* (7. prosince 1985), č. 6. Týž papež během úvodní fáze této synody, při modlitbě Anděl Páně dne 24. listopadu 1985, prohlásil: „Věra je základem, úhelným kamenem a nevyhnutelným měřítkem obnovy, po níž koncil volal. Z víry vychází pravidla, životní styl i praktické nasměrování ve všech situacích.“

⁹ JAN PAVEL II. Apoštolská konstituce *Fidei depositum* (11. října 1992), č. 2. In: *Katechismus katolické církve*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2002, s. 10.

¹⁰ *Tamtéž*, č. 3, s. 10 – 11.

¹¹ *Tamtéž*, č. 4, s. 11.

¹² BENEDIKT XVI. Apoštolský list *Porta fidei* (11. října 2011), č. 11.

¹³ BENEDIKT XVI. *Promluva k účastníkům setkání uspořádaného Papežskou radou pro novou evangelizaci* (15. října 2011).

¹⁴ BENEDIKT XVI. Apoštolský list *Porta fidei* (11. října 2011), č. 7.

Na výzvu papeže Benedikta XVI.,¹⁵ po konzultaci s příslušnými dikasterii Svatého stolce a za přispění *Výboru pro přípravu Roku víry*¹⁶ sestavila Kongregace pro nauku víry tuto *Nótu* s některými doporučeními, jak prožít tento čas milosti. Nijak se tím ovšem nechce bránit jiným iniciativám, k nimž Duch Svatý podnítl pastýře i věřící lid celého světa.

Doporučení

„Vím, komu jsem uvěřil“ (2 Tim 1, 12). Tato slova sv. Pavla nám pomáhají pochopit, že víra je „především *osobní přílnutí člověka k Bohu*; a zároveň je neodlučně *svobodným souhlasem s celou pravdou, kterou Bůh zjevil*“.¹⁷ Víra jako osobní důvěra v Pána a víra, kterou vyznáváme v krédu, jsou od sebe neoddělitelné. Jedna se odvolává ke druhé a jedna druhou vyžaduje. Mezi prožívanou vírou a jejím obsahem existuje hluboké pouto: víra svědků a vyznavačů je stejná jako víra apoštolů a učitelů církve.

Následující doporučení pro Rok víry tedy chtějí napomoci jak osobnímu setkání s Kristem prostřednictvím hodnověrného svědectví o víře, tak stále lepšímu porozumění tomu, co tvoří obsah víry. Tyto návrhy mají sloužit jako příklady, které povzbudí k pohotové odpovědi na výzvu Svatého otce, abychom tento rok prožili naplno jako zvláštní „čas milosti“.¹⁸ Radostné znovuobjevení víry může přispět také k tomu, že se posílí jednota a společenství mezi nejrůznějšími skupinami, jež společně tvoří velkou rodinu církve.

I. Na úrovni všeobecné církve

1. Hlavní celocírkevní událostí při zahájení Roku víry bude XIII. řádné generální shromáždění Synody biskupů, které papež Benedikt XVI. svolal na říjen roku 2012 a jež se bude věnovat tématu „Nová evangelizace pro předávání křesťanské víry“. V průběhu této synody se 11. října 2012 uskuteční slavnostní bohoslužba k zahájení Roku víry a k oslavě padesátého výročí zahájení II. vatikánského koncilu.

2. Během Roku víry je vhodné povzbuzovat věřící k účasti na poutích k Petrovu stolci, aby zde vyznali svou víru v Boha Otce, Syna a Duchu Svatého v jednotě s tím, kdo je dnes povolán, aby utvrzoval své bratry a sestry ve víře (srov. Lk 22, 32). Stejně tak je důležité podporovat poutě do Svaté země, na místa, jež byla prvními svědky našeho Spasitele Ježíše a jeho Matky Marie.

3. Bude též užitečné vyzývat věřící, aby se během tohoto roku se zvláštní úctou obraceli k Panně Marii, která je pro církev příkladem a „září celému společenství vyvolených jako vzor ctností“.¹⁹ Je třeba podporovat každý podnět, jenž věřícím napomůže k tomu, aby poznali výsadní úlohu, kterou Maria sehrává v tajemství spásy, aby ji milovali a následovali jako vzor víry a ctností. Za tímto účelem se ukazují jako vhodné poutě, slavnosti a nejrůznější další události na významných mariánských poutních místech.

¹⁵ Srov. *tamtéž*, č. 12.

¹⁶ Členy tohoto výboru, vytvořeného z pověření Svatého otce Benedikta XVI. při Kongregaci pro nauku víry, jsou: kardinálové William Levada, Francis Arinze, Angelo Bagnasco, Ivan Dias, Francis E. George, Zenon Grocholewski, Marc Ouellet, Mauro Piacenza, Jean-Pierre Ricard, Stanisław Ryłko a Christoph Schönborn; arcibiskupové Luis F. Ladaria a Salvatore Fisichella; biskupové Mario Del Valle Moronta Rodríguez, Gerhard Ludwig Müller a Raffaello Martinelli.

¹⁷ *Katechismus katolické církve*, č. 150. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2002, s. 53.

¹⁸ BENEDIKT XVI. Apoštolský list *Porta fidei* (11. října 2011), č. 15.

¹⁹ II. Vatikánský koncil. Věroučná konstituce o církvi *Lumen gentium* (21. listopadu 1964), č. 65. In: *Dokumenty II. vatikánského koncilu*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2002, s. 95.

4. Pro mladé lidi se mohou stát příští Světové dny mládeže, které se uskuteční během července roku 2013 v Rio de Janeiru, zvláštní příležitostí k tomu, aby zakusili radost z víry v Pána Ježíše a prožili společenství se Svatým otcem ve velké rodině církve.

5. Lze předpokládat, že se i na mezinárodní úrovni uskuteční mnohá symposia, konference a další významné události, jež umožní setkání s hodnověrnými svědectvími víry a napomohou jejich účastníkům, aby lépe porozuměli obsahu katolického učení. S vědomím toho, že ani dnes se Boží slovo nepřestává šířit a růst, bude důležité dosvědčovat, že „všechny strasti a tužby lidského srdce nacházejí své naplnění“²⁰ v Kristu Ježíši a že víra představuje „nové měřítko porozumění a jednání, které proměňují celý lidský život“.²¹ Některé konference by měly být zvláště věnovány znovuoživení nauky II. vatikánského koncilu.

6. Rok víry bude pro všechny věřící též jedinečnou příležitostí, aby prohloubili své znalosti o základních dokumentech II. vatikánského koncilu a prostudovali si *Katechismus katolické církve*. To platí zvláště pro kandidáty kněžství, a to především během jejich propedeutického ročníku či prvních ročníků teologických studií, dále pro novice a novicky institutů zasvěceného života a společností apoštolského života a také pro ty, kdo se rozhodují pro vstup do některého církevního sdružení či hnutí.

7. Tento rok se také stane vhodnou příležitostí k pozornějšímu přijetí homilií, katechezí, promluv a dalších proslavů či dokumentů Svatého otce. Kněží, zasvěcené osoby a věřící laici jsou vyzýváni, aby s obnoveným úsilím skutečně a z celého srdce přilnuli k učení Petrova nástupce.

8. V průběhu Roku víry je vhodné ve spolupráci s Papežskou radou pro jednotu křesťanů uskutečnit nejrůznější ekumenické iniciativy, jejichž cílem je „podpořit obnovení jednoty mezi všemi křesťany“, neboť tato jednota „je jedním z hlavních úkolů posvátného ekumenického Druhého vatikánského sněmu“.²² Uskuteční se zejména slavnostní ekumenické shromáždění, při němž všichni pokřtění obnoví svou víru v Krista.

9. V rámci Papežské rady pro novou evangelizaci bude ustanoven sekretariát, jehož úkolem bude koordinace nejrůznějších iniciativ, navržených k oslavě Roku víry jednotlivými dikasterii Svatého stolce, i dalších událostí, jež se týkají celé všeobecné církve. Tento sekretariát by měl být včas informován o významných událostech a sám také může navrhopvat vhodné iniciativy. Za účelem zpřístupnění užitečných informací k účinnému prožití Roku víry všem lidem spustí též speciální webovou stránku.

10. V závěru Roku víry, o slavnosti Krista Krále, bude Svatý otec předsedat eucharistické bohoslužbě, při níž se bude konat slavnostní obnova vyznání víry.

II. Na úrovni biskupských konferencí²³

1. S vědomím toho, že biskupové mají zvláštní poslání být učiteli a „zvěstovateli víry“,²⁴ mohou jednotlivé biskupské konference uspořádat zvláštní studijní den věnovaný tématu víry, osobnímu svědectví a jejímu předávání novým generacím.

2. Je vhodné zasadit se o to, aby byly v brožovaných a cenově snadno dostupných vydáních znovu nabídnuty dokumenty II. vatikánského koncilu, *Katechismus katolické*

²⁰ BENEDIKT XVI. Apoštolský list *Porta fidei* (11. října 2011), č. 13.

²¹ *Tamtéž*, č. 6.

²² II. Vatikánský koncil. Dekret o ekumenismu *Unitatis redintegratio* (21. listopadu 1964), č. 1. In: *Dokumenty II. vatikánského koncilu*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2002, s. 439.

²³ Následující doporučení biskupským konferencím jsou zároveň obdobným způsobem předložena biskupským synodám patriarchálních a vyšších arcibiskupských církví i shromážděním představených dalších východních katolických církví sui iuris.

²⁴ II. Vatikánský koncil. Věřoučná konstituce o církvi *Lumen gentium* (21. listopadu 1964), č. 25. In: *Dokumenty II. vatikánského koncilu*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2002, s. 61.

církve a jeho *Kompendium*. Stejně tak je vhodné postarat se o rozšířenou distribuci těchto textů prostřednictvím elektronických médií a moderních technologií.

3. Žádoucí jsou také veškeré snahy o přeložení dokumentů II. vatikánského koncilu a *Katechismu katolické církve* do těch jazyků, v nichž překlad těchto textů dosud není k dispozici. Je třeba podpořit charitativní iniciativy, které by zajistily tyto překlady do místních jazyků misijních zemí, jejichž církevní společenství si takové výdaje nemůže dovolit. Tyto snahy by se měly dít pod dohledem Kongregace pro evangelizaci národů.

4. Pastýři by měli usilovně využívat nové způsoby komunikace a podporovat též vznik televizních a rozhlasových pořadů, filmů a publikací. Všechny tyto prostředky je třeba využít k tomu, aby populárním způsobem zprostředkovaly široké veřejnosti témata víry, jejích principů a obsahu, a také význam II. vatikánského koncilu pro církve.

5. Svatí a blahoslavení jsou skutečnými svědky víry.²⁵ Je proto vhodné, aby biskupské konference šířily povědomí lidí o světcích pocházejících z jejich území, a to i prostřednictvím moderních způsobů komunikace.

6. Současný svět je velmi citlivý na vztah mezi vírou a uměním. Biskupským konferencím se proto doporučuje, aby v maximální možné míře, a případně i v rámci ekumenické spolupráce, využily katechetický potenciál uměleckého dědictví, které se skrývá na území svěřeném do jejich pastýřské péče.

7. Vyučující v centrech teologických studií, v seminářích a na katolických vysokých školách jsou vyzýváni, aby při výuce poukazovali na to, jak se daného oboru dotýká učení *Katechismu katolické církve* a jaké to má pro tento obor důsledky.

8. Ve spolupráci s teology a dalšími kompetentními autory bude užitečné připravit brožurky či letáky apologetické povahy (srov. 1 Petr 3, 15). Každý věřící tak bude lépe vybaven k tomu, aby odpovídal na dotazy vznášené k nesnadným tématům – ať už se jedná o sekty, problémy spojené se sekularismem a relativismem, otázky vyplývající „ze změněné mentality, která zvláště v dnešní době omezuje oblast rozumových jistot na vědecké a technické objevy“,²⁶ nebo o jiné problémy.

9. Předpokládá se, že dojde k revizi místních katechismů a nejrůznějších katechetických pomůcek, používaných v místních církvích, aby bylo zajištěno, že se bezvýhradně shodují s *Katechismem katolické církve*.²⁷ Pokud by se snad některý katechismus či jiná pomůcka s *Katechismem* úplně neshodovaly nebo pokud by v daném materiálu byly objeveny nějaké nedostatky, je třeba vypracovat nové texty a materiály. Vedle toho je možné následovat příklad a žádat o pomoc ty biskupské konference, jež už podobný krok uskutečnily.

10. Rok víry bude též vhodnou příležitostí, aby se ve spolupráci s Kongregací pro katolickou výchovu prověřilo, zda je obsah *Katechismu katolické církve* součástí *Ratia* formace budoucích kněží a také osnov jejich teologických studií.

III. Na úrovni diecézí

1. Předpokládá se, že v každé místní církvi se bude konat oslava zahájení Roku víry a také jeho slavnostní ukončení, při nichž věřící budou moci „vyznat svou víru ve zmrtvýchvstalého Pána v katedrálách a kostelech celého světa“.²⁸

²⁵ Srov. BENEDIKT XVI. Apoštolský list *Porta fidei* (11. října 2011), č. 13.

²⁶ *Tamtéž*, č. 12.

²⁷ Srov. JAN PAVEL II. Apoštolská konstituce *Fidei depositum* (11. října 1992), č. 4. In: *Katechismus katolické církve*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2002, s. 12.

²⁸ BENEDIKT XVI. Apoštolský list *Porta fidei* (11. října 2011), č. 8.

2. Bylo by vhodné, aby každá diecéze světa uspořádala studijní den věnovaný *Katechismu katolické církve* a účast na něm nabídla zvláště svým kněžím, zasvěceným osobám a katechetům. Například katolické eparchie východního ritu mohou při této příležitosti uspořádat setkání se svými kněžími, které bude sloužit jako svědectví o jedinečné zkušenosti a liturgické tradici v rámci jedné víry v Krista. Podobně je možné požádat mladé místní církve v misijních oblastech, aby svědčily o radosti z víry, která je pro ně tak typická.
3. Každý biskup by mohl svým věřícím zaslat pastýřský list věnovaný tématu víry, připomenout jim význam II. vatikánského koncilu a *Katechismu katolické církve* a pamatovat přitom na specifické pastorační podmínky věřících, kteří jsou svěřeni do jeho péče.
4. Lze doufat, že v každé diecézi se pod dohledem biskupa uskuteční setkání věnovaná katechezím, a to zvláště pro mladé lidi a ty, kdo hledají smysl života. Tato setkání jim mají pomoci objevit krásu víry, prožívané ve společenství církve, a umožnit setkání s významnými svědky víry.
5. Bylo by žádoucí, aby každá místní církev prověřila, nakolik přijala učení II. vatikánského koncilu a *Katechismu katolické církve* do svého vlastního života a poslání, zvláště v oblasti katechetického působení. To se může stát příležitostí k obnovenému úsilí ze strany diecézních katechetických center, jež mají povinnost pečovat – za podpory Komise pro katechezi příslušné biskupské konference – o teologickou formaci katechetů.
6. Trvalé vzdělávání kněží se během Roku víry může zaměřit na dokumenty II. vatikánského koncilu a *Katechismus katolické církve* a věnovat se přitom tématům jako „Hlásání zmrtvýchvstalého Krista“, „Církve – svátost spásy“, „Poslání evangelizace v dnešním světě“, „Víra a nevíra“, „Víra, ekumenismus a mezináboženský dialog“, „Víra a věčný život“, „Hermeneutika reformy v kontinuitě“ a „*Katechismus* v běžné pastorační péči“.
7. Biskupové jsou vyzýváni, aby zvláště v postní době pořádali kající pobožnosti, při nichž mohou věřící prosit Boha o odpuštění hříchů, zvláště hříchů proti víře. Tento rok je také vhodnou příležitostí k tomu, aby všichni přistupovali ke svátosti smíření s pevnější vírou a častěji.
8. Lze předpokládat, že v akademické a kulturní sféře, a zvláště v rámci katolických vysokých škol, budou nabídnuty nové příležitosti k tvůrčímu dialogu mezi vírou a rozumem, například formou symposií, dalších setkání a studijních dnů. Jejich smyslem je ukázat, že „mezi vírou a skutečnou vědou nemůže být žádný rozpor; i když každá volí jinou cestu, obě směřují k pravdě“.²⁹
9. Stejně tak je důležité podporovat setkání s lidmi, „kteří v sobě sice nerozpoznávají dar víry, upřímně však hledají nejvyšší smysl a konečnou pravdu svého života i celého světa“.³⁰ Jako příklad tohoto dialogu může sloužit *Nádvoří pohanů*, nad nímž drží záštitu Papežská rada pro kulturu.
10. Rok víry může být obdobím, kdy lze zvýšenou pozornost věnovat katolickým školám. Právě ony jsou totiž příhodnými místy, kde se studenti mohou setkat se živým svědectvím o Pánu a rozvíjet svou víru. Toho lze dosáhnout také využitím vhodných katechetických nástrojů, mezi něž patří například *Kompendium Katechismu katolické církve* a *Youcat*.

²⁹ *Tamtéž*, č. 12.

³⁰ *Tamtéž*, č. 10.

IV. Na úrovni farností, společenství, sdružení a hnutí

1. V rámci přípravy na Rok víry jsou všichni věřící vyzváni, aby si důkladně pročetli apoštolský list papeže Benedikta XVI. *Porta fidei* a rozjímali nad ním.
2. Rok víry „bude dobrou příležitostí k tomu, abychom víru intenzivněji *slavili* v liturgii, zvláště při eucharistii“.³¹ V eucharistii, která je tajemstvím víry a zdrojem nové evangelizace, se víra církve hlásá, slaví a také posiluje. Všichni věřící jsou proto vyzýváni, aby se eucharistie účastnili aktivně, plodně a vědomě, a tak se mohli stát skutečnými Pánovými služebníky.
3. Kněží by měli věnovat větší pozornost studiu dokumentů II. vatikánského koncilu a *Katechismu katolické církve* a z nich také čerpat materiál pro svou pastorační práci ve farnostech – pro katecheze, kázání a přípravy ke svátostem. Měli by také věřícím nabídnout cyklus tematických kázání věnovaných víře nebo některým specifickým otázkám souvisejícím s vírou, jako například „Setkání s Kristem“, „Základní obsah vyznání víry“ či „Víra a církve“.³²
4. Katecheti se mají pevněji držet bohatství nauky, kterou v sobě skrývá *Katechismus katolické církve*, a pod vedením svých duchovních správců nabízet skupinám věřících vedení při četbě tohoto cenného dokumentu. Napomohou tak jeho hlubšímu porozumění a zároveň se tím vytvoří malá společenství víry, která budou vydávat svědectví o Pánu Ježíši.
5. Lze doufat, že ve farnostech dojde k intenzivnějším snahám o šíření a distribuci *Katechismu katolické církve* a dalších materiálů pro použití v rodinách, které jsou domácími církvemi a prvním prostředím, v němž dochází k předávání víry. Mezi příležitostmi, kterých lze k tomuto účelu využít, patří například žehnání domovů, křest dospělých osob, biřmování nebo uzavírání manželství. Tak lze přispět k hlubšímu porozumění katolickému učení v „domech a rodinách, aby každý člověk pocítil silnou potřebu lépe poznávat odvěkou víru a předávat ji budoucím generacím“.³³
6. Podpora lidových misí a podobných iniciativ ve farnostech a na pracovištích může věřícím pomoci, aby znovu objevili dar víry přijatý ve křtu, a s ním související odpovědnost za to, aby vydávali svědectví, neboť křesťanské povolání „je svou povahou také povolání k apoštolátu“.³⁴
7. Členové institutů zasvěceného života a společností apoštolského života jsou v tomto období žádáni, aby v obnoveném spojení s Pánem Ježíšem usilovali o novou evangelizaci – každé společenství podle svých vlastních charismat, v oddanosti Svatému otci a ve shodě s neporušeným učením.
8. Kontemplativní společenství by se během Roku víry měla modlit zvláště za to, aby se víra mezi Božím lidem obnovila, a dala mu tak nový impuls k tomu, aby tuto víru také předával mladé generaci.
9. Sdružení a církevní hnutí jsou vyzývána, aby s využitím svých specifických charismat a ve spolupráci s místními pastýři podpořila takové iniciativy, jež dále rozšíří možnost prožívání Roku víry. Nová společenství a církevní hnutí budou jistě schopna kreativně a velkoryse hledat nejvhodnější způsoby, jimiž mohou nabídnout své vlastní svědectví do služeb celé církve.

³¹ *Tamtéž*, č. 9.

³² Srov. BENEDIKT XVI. Posynodální apoštolská exhortace *Verbum Domini* (30. září 2010), č. 59 – 60 a 74.

³³ BENEDIKT XVI. Apoštolský list *Porta fidei* (11. října 2011), č. 8.

³⁴ II. VATIKÁNSKÝ KONCIL. Dekret o apoštolátu laiků *Apostolicam actuositatem* (18. listopadu 1965), č. 2. In: *Dokumenty II. vatikánského koncilu*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2002, s. 387.

10. Všichni věřící, kteří jsou vyzýváni k obnovení daru víry, by měli usilovat o to, aby svou vlastní zkušenost víry a lásky³⁵ předávali svým bratřím a sestrám v jiných křesťanských církvích a nekřesťanských náboženstvích, nevěřícím a také těm, kdo se k otázce víry staví indiferentně. Lze doufat, že všichni věřící křesťané, když si uvědomí, že „přijali zvěst o spáse, kterou mají předložit všem“, tímto způsobem zahájí jakési misie směřující k těm, s nimiž žijí a pracují.³⁶

Závěr

Víra „je naším celoživotním společníkem, který nás uschopňuje, abychom stále novými očima vnímali úžasná díla, jež pro nás Bůh činí. Víra se soustředí na to, aby vnímala znamení času provázející soudobé dějiny, a každého z nás zavazuje, aby se stal živým znamením toho, že vzkříšený Pán je přítomen ve světě“.³⁷ Je aktem osobním a zároveň společným: je to Boží dar, který je třeba prožívat ve společenství církve a předávat světu. Každá iniciativa navržená k oslavě Roku víry má sloužit právě k tomu, aby napomohla radostnému znovuobjevení víry a podpořila její předávání. Výše zmíněná doporučení si kladou za cíl vyzvat všechny členy církve k úsilí, aby se nadcházející Rok víry mohl stát zvláštním časem, kdy se my křesťané budeme moci podělit o toho, kdo je nám nejdražší: o Krista Ježíše, Spasitele všech lidí a Krále celého světa, neboť „od něho naše víra pochází a on ji vede k dokonalosti“ (Žid 12, 2).

Dáno v Římě, v Kongregaci pro nauku víry, dne 6. ledna 2012, o slavnosti Zjevení Páně.

*William kardinál Levada,
prefekt*

*Luis F. Ladaria SJ,
titulární arcibiskup Thibiky,
sekretář*

³⁵ Srov. BENEDIKT XVI. Apoštolský list *Porta fidei* (11. října 2011), č. 14.

³⁶ II. Vatikánský koncil. Pastoralní konstituce o církvi v dnešním světě *Gaudium et spes* (7. prosince 1965), č. 1. In: *Dokumenty II. vatikánského koncilu*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2002, s. 183.

³⁷ BENEDIKT XVI. Apoštolský list *Porta fidei* (11. října 2011), č. 15.